

Zaaknummer 19.001

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 08 april 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 23 november 2018 van de examencommissie ESHPM, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij mail van 27 december 2018, door het college op 27 december 2018 ontvangen, beroep ingesteld tegen de (herziene) beslissing van verweerder van 23 november 2018, waarbij verweerder naar aanleiding van de uitspraak van het College d.d. 10 september 2018 (CBE 18.003) een nieuw besluit genomen heeft strekkende tot het ongeldig verklaren van de tentamens Health Technology Assessment en Pharmaceutical Pricing and Market Access. Op 25 en 28 januari 2019 heeft appellante haar beroepschrift aangevuld. Er heeft een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Een schikking is echter niet bereikt. Vervolgens ontving het College op 12 maart 2019 het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het College op 25 maart 2019. Namens appellante is verschenen, advocaat. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, voorzitter examencommissie ESHPM en secretaris examencommissie ESHPM.

II. Motivering

1. Appellante voert -kort samengevat- aan dat de tentamens die zij heeft afgelegd niet in strijd zijn met de geldende regels binnen de opleiding EU-HEM en er dus geen sprake is van een onregelmatigheid. Het afleggen van tentamens buiten de burelen van de partneruniversiteiten is een veelvoorkomende en gebruikelijke praktijk. Bovendien wordt deze praktijk ondersteund niet alleen door verklaringen van medestudenten, maar ook doordat appellante kennelijk toestemming kreeg voor het maken van de tentamens op haar werkplek met haar *managing director* fungerende als surveillant.

Ten slotte voert appellante aan dat het onvoldoende aannemelijk is dat vorenstaande buiten het zicht van de examencommissie ESHPM heeft plaatsgevonden en dat zij gerechtvaardigd heeft mogen vertrouwen op de informatie die aan haar is verstrekt. Zelfs indien het voorgaande buiten medeweten van de examencommissie en examinatoren is voorgevallen komt deze fout c.q. omstandigheid voor rekening en risico van de opleiding.

2. Verweerder betoogt -kort samengevat- dat een medewerker van het OSC ten onrechte in de veronderstelling was dat zij aan een reeds eerder gemaakte afspraak ten aanzien van de afname van het tentamen uitvoering heeft gegeven. Anders gesteld, door de medewerker van het OSC is een fout begaan, en is zij mogelijk op

het verkeerde been gezet door de formulering van appellante en toestemming (van de examencommissie) aldus ontbrak.

Voorts met een beroep op art. 7.12b lid 1 sub a WHW en in het licht van de activiteiten en afspraken in het kader van de kwaliteitszorg en borging heeft verweerder de twee door appellante afgelegde tentamens behorende bij de vakken Health Technologie Assessment en Pharmaceutical Pricing & Market ongeldig verklaard.

Een beroep op het vertrouwensbeginsel, aldus verweerder, kan niet slagen omdat een dergelijk beroep op vertrouwen, ontleent aan een mededeling van een niet terzake bevoegd persoon, niet de bevoegdheid van de examencommissie terzijde kan stellen. Ten slotte, weegt het belang (van het borgen) van de kwaliteit van opleiding Eu-HEM als geheel zwaarder dan het individuele belang van appellante.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

In de bij het verweerschrift gevoegde mails blijkt dat in 2016 met de (destijds) Eu-HEM coördinator een e-mailwisseling heeft plaatsgevonden over het afnemen van een tentamen in Graz (Oostenrijk). Gevolg van deze mailwisseling is dat de Eu-HEM coördinator op 6 juli 2016 de tentamens heeft doen toekomen aan een medewerker van het Management Center Innsbruck. Vervolgens heeft er in 2017 wederom een mailwisseling over het afnemen van het tentamen plaatsgevonden, ditmaal met een medewerker van het Education Service Center (hierna: "OSC"). De medewerker van het OSC schrijft in haar e-mail d.d. 21 juni 2017, voor zover relevant:

"..... [managing director] I will make sure to send you the required information as soon as the re-sit exams are available here."

Uit de mails blijkt weliswaar dat op initiatief van appellante de managing director als contactpersoon naar voren wordt geschoven, echter zonder gehinderd te zijn door enige procedures stuurt het OSC in lijn met voornoemd citaat het tentamen naar de "managing director". Enige tijd later wordt het tentamen door een examiner van ESHPM nagekeken. Gelet hierop is het College van oordeel, alsmede in het licht bezien van de uitslating en verrichte handelingen van de medewerker van het OSC, dat appellante mocht veronderstellen dat het OSC de opvatting van het bevoegde orgaan vertolkte en dat deze het gerechtvaardigd vertrouwen bij appellante heeft gewekt dat het resultaat van de tentamens zou worden meegeteld. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven.

Ten overvloede merkt het College op dat het borgen van de kwaliteit van tentamens en examens van groot belang is voor zowel studenten alsook de instelling en dat op grond van art. 7.12b lid 1 sub a WHW de examencommissie tot taak en bevoegdheid heeft onverminderd art. 7.12c WHW, het borgen van de kwaliteit van tentamens en examens. In dat licht vermeldt de Memorie van Toelichting van de Wet Versterking Besturing het volgende:

"[...] Een examencommissie moet bij het opstellen van richtlijnen en beoordelingsnormen opereren binnen de door de instelling in de OER gestelde kaders."

In het OER kan op basis van 7.12 lid 3 WHW jº 7.12 b lid 1 sub a WHW een bevoegdheid worden opgenomen voor verweerder om (een) tentamen(s) ongeldig te verklaren indien hiertoe reden bestaat. In het OER noch in de Regels en Richtlijnen is een zodanige bevoegdheid voor verweerder opgenomen. Hierdoor

kwam in casu aan verweerder niet de bevoegdheid toe om de afgenomen tentamens ongeldig te verklaren.

Op grond van het bovenstaande, alsmede op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is het College van oordeel dat het besluit van 23 november 2018 van de Examencommissie ESHPM niet in rechte stand kan houden.

III Uitspraak

Het College,

- I. verklaart het beroep van appellant gegrond;
- II. vernietigt het besluit van verweerder van 23 november 2018;
- III. draagt verweerder op om binnen twee weken een nieuw besluit te nemen en daarbij de overwegingen van het College in deze uitspraak in acht te nemen; en
- IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep bij het college opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1024,00 vastgesteld op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht en geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.